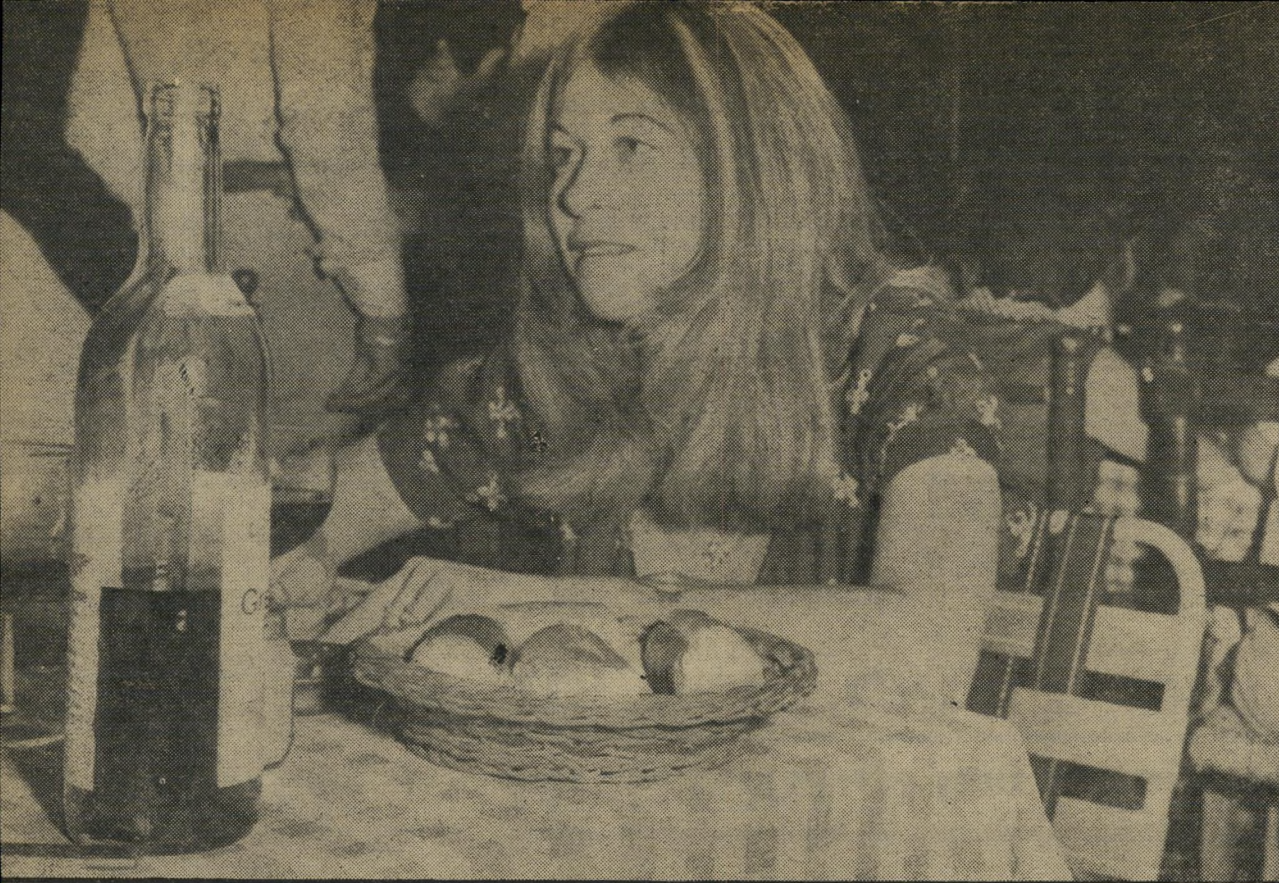

דולצ'ה ויטה בנינו

לפני כארבע שנים פתח צעיר תל-אביבי במלון טיראן שבהרצל-הפיי-הות, מועדון-לילה. המועדון הפך במהרה למקום-מיפגש פופולארי, ולמרבית הפלא הטריחו אנשים עצמם מתל-אביב, ובאו לבלות בו. מועדון טיראן ננעל עם פרוץ מלחמת יום-הכיפורים. אבל בהרצל-הפיתוח, בכי-

ביום זוהי כיכר ריקה ושוממה * בלילה היא הומה ומלאה

חיים * מקום הריכוז החדש של נוער הזהב של גוש דן

לילי הפסנתר הניצב במרכזו של הפאב.

כפיטריות

לאחר הגשם

יש מהם לא שיער כמה עלול לעלות פאב כזה. ומפאב שכונתי לא-יקר, ש' אותו הם תיכננו בתחילה, הפך הנרי השמיני למקום יקר למדי, מה-גם שהבעלים החליטו להפוך את המקום למיסעדה. כי היש-ראלי, כידוע, אינו מן השתיינים הגדולים, ובכל-זאת, תושבי הרצל-הפיתוח המ' סוגרים בבתיהם בדרך-כלל, החלו לבוא אל הפאב ואף להישאר בו עד לשעות הקט'נות של הלילה. אורחים רבים מגיעים אל המקום באופן מיוחד מתל-אביב, ומרביתם הם אנשי המעמד הבינוני העשיר. ממש ליד פאב הנרי השמיני שוכן לו כבוד הפיאנורבר בני - אונו, שתפס את מקומו של קפה צמרת הידוע

הוא שפתח שם, לפני כארבע שנים את מועדון טיראן. עמי היה האיש ש"גילה" את כיכר דה-שליט, מרחק כחצי קילומטר מכיכר-טיראן. המקום עמד בשיממונו, כאשר הוא החליט לפתוח בו מועדון. אומנם, מאז רכש את מקום הפאב ועד שפתח אותו, עבר זמן, ואנטוניו הספיק להקדים אותו בפתיחת ה'מיסעדה שלו, אך ניתן לומר שעמי בלכמן הוא הנחשון של איזור-הבילוי בהרצל-הפיי. עמי הנשוי לבחורה בשם יהודית, עשה שש שנים בלוס-אנג'לס, שם היה לו בית-דפוס. משחזר ארצה, החל עוסק בעיסקיי-יבוא של אביזרים לחדרי-אמבטייה, ומת'כות לתעשייה. את רעיון פאב הנרי השמיני הגתה אש'תו, יהודית, וביחד עם דיילת אל-על שרה רמון, שהיא שותפה "שקטה" בפאב, החל מתגבש רעיון הקמת פאב שכונתי, בו אפי'שר יהיה לשתות ולשוחח, לצלילי מוסיקת-רקע שתושמע מעל גבי תקליטים, או לצ-

כר משה דה-שליט, הידועה יותר ככיכר השרון תפסו את מקום מועדון טיראן, מקומות-בילוי חדשים, שצצו כפטריות אחרי-הגשם.

כיכר דה-שליט, הנראית שוממה לחלו-טין במשך היום, שוכנת מול מלון השרון, בלב הרצל-הפיתוח. רק עם רדת הלילה לובשת הכיכר חיים. עשרות מכוניות חו'נות בשוליה, אנשים רבים ממלאים את שלושה מקומות-הבילוי ואת הווימפי הנמר צאים בה. הם דוחסים את מירפסות בתי-הקפה, וכל המקום כולו הופך איזור-בילוי הומה וסואן.

שלושה מקומות-הבילוי בכיכר, עד היום, הם: הפאב הנרי השמיני, שהוא לבד מפאב גם מיסעדה, וכרגע מופיע בו ישראל גוריון בערב השירים הגסים שלו, "עומד לי על קצה הלשון"; מיסעדה איטלקית בשם אסטוריה דה אנטוניו, ופיאנורבר ומיסעדה סינית בשם בני - אונו. עבור הצעירים יותר, ולאלה שאין בכיסם ממון לבילויים יקרים, קיים הווימפי.

בעליהם של שלושה המקומות הם אנשים מעניינים, כל אחד בפני עצמו. עמי בלכמן בן ה-33, שהוא בעליו של פאב הנרי השמיני, היה האיש ששם עינו על הרצל-הפיתוח, לראשונה. הוא-